

Siddharta, Nespodobno Povabilo

Strah v slovo dui libero zaspi
in v temi nad rjuho udari v glavo.

Spet v nedogled ena sama misel tli,
vge jo Njena biti, me nagovori.
Brez vsake dlake na jeziku sam,
ji solze na obrazu briem in izdam
demo ji plan:

Lep kozarec in notri vino,
roka mi za vrat drsi,
naj se dere, naj nori,
ve zakaj prila je, zakaj prila je.
A ne vidim, kar se zdi, kot v megli.

V dan izgine tema, naju ne izda,
objeta sredi sobe vidiva le dva.
Dva, ki svojo senco mečeta v svet,
ki za oba nastaja, ko se dela spet
plan za novi dan:

Lep kozarec in notri vino,
roka mi za vrat drsi,
vse to vidi le spomin,
le spominu daje, spominu daje.

In derem se naglas, plezam na drevo,
momentu padem dol, naj ponovim;
e enkrat derem se naglas, plezam na drevo,
na vrhu e sedim, ko naju vidim in v rokah:

Lep kozarec in notri vino,
roka e za vrat dri,
tisto kar rosi oči,
slika najina je, le najina je.

Vse zaman, vse zaman, vse zaman...
Vse zaman, vse zaman...

Ker ne vidim kar se zdi, le mislim si.